

UCHWAŁA NR XXXIX/542/21
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO
z dnia 20 grudnia 2021 r.

w sprawie **nadania Odznaki Honorowej za Zasługi dla Województwa Kujawsko-Pomorskiego**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1668 i z 2021 r. poz. 1038 i 1834), oraz § 1 ust. 4 i § 2 ust. 1 pkt 2 Zasad nadawania Odznaki Honorowej za Zasługi dla Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz Medalu Honorowego za Zasługi dla Województwa Kujawsko-Pomorskiego, stanowiących załącznik do uchwały Nr XXX/541/13 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 28 stycznia 2013 r. (Dz. Urz. Woj. Kuj.-Pom. z 2013 r. poz. 1967), na wniosek Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, po wyrażeniu opinii przez doraźną Komisję Wyróżnień Honorowych, uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadać Odznakę Honorową za Zasługi dla Województwa Kujawsko-Pomorskiego **Panu Andrzejowi Wojciechowskiemu.**

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego i Marszałkowi Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Pan Andrzej Wojciechowski urodził się w 1941 roku w Świdzibni k. Brodnicy. Szkołę średnią ukończył w Toruniu. Studiował na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej i w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie ASP) we Wrocławiu. W 1967 roku uzyskał tytuł magistra w pracowni ceramiki i rzeźby architektonicznej. Doktorat w Instytucie Historii Architektury, Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej otrzymał w 1984 roku za pracę: Le Corbusier – architekt i teoretyk. W 1991 roku uzyskał habilitację w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny) za rozprawę: Wspólny świat twórczości.

W latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych Andrzej Wojciechowski należał do awangardy artystycznej Wrocławia. Wyrazem tego są zwłaszcza dwie realizacje: Kwiatgerbera w ceramicznym wazonie oraz Wieża radości - wieża, konstrukcja zbudowana z ciętych kwiatów, które były dodawane przez mieszkańców przy dźwiękach orkiestry dętej. Z tego okresu pochodzą polichromowane rzeźby tancerek, śpiewaczek, gipsowe postacie ludzkie, prawie naturalnej wielkości. Szczególne miejsce w twórczości Andrzeja Wojciechowskiego zajmuje Krucyfiks w skali 1:1.

Od 1976 roku Andrzej Wojciechowski pracował na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, gdzie prowadził zajęcia z rysunku i rzeźby.

Twórczość artysty była eksponowana na wystawach krajowych i zagranicznych. Jest laureatem wielu nagród, otrzymał m. in. Order Uśmiechu, nagrodę TOTUS Fundacji Dzieła Nowego Tysiąclecia, nagrodę POLCUL oraz Medal Fundacji Brata Alberta.

W 1976 roku poznał Wandę Szuman i jej dzieło, co zaowocowało spotkaniem ze środowiskiem osób z niepełnosprawnościami. Wanda Szuman była w tym świecie jego przewodnikiem i mistrzem. Jak sam mówi „... bez spotkania której [Wandy Szuman] w moim życiu prawdopodobnie nie zaistniałaby pedagogika specjalna”. Z inspiracji Wandy Szuman powstała przeszło czterdzieści lat temu Pracownia Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych, w której praca z osobami z niepełnosprawnościami przez kilka lat prowadzona była wyłącznie dzięki wolontariatowi studentów, pedagogów, osób zaprzyjaźnionych i zainteresowanych byciem w bliskości osób doświadczających trudności rozwojowych.

Opieka i pomoc w rozwoju osób z niepełnosprawnościami realizowana była w Pracowni poprzez terapię plastyczną, teatralną, muzyczną, społeczną a także inne formy wspierania. Jednakże najważniejsza była atmosfera akceptacji i przyjmowania, tworzenie w Pracowni bezpiecznego środowiska, w którym osoby z niepełnosprawnościami mogły odkrywać i rozwijać swoje możliwości, jak również dzielić się własną słabością z innymi, bez lęku przed obojętnością czy niezrozumieniem. Andrzej Wojciechowski szybko zauważył, że podstawową potrzebą osób z niepełnosprawnością, często osamotnionych i żyjących tylko w środowisku rodzinnym jest tęsknota do spotkania, do bycia z innymi.

Od 1986 roku Andrzej Wojciechowski rozpoczął pracę w Instytucie Pedagogiki UMK, zaproszony do Zakładu Pedagogiki Specjalnej przez prof. Czesława Kosakowskiego, twórcę Zakładu, przyjaciela i entuzjastę działań Pracowni. Decyzją Rektora UMK w 1989 roku Pracownia została włączona do Zakładu Pedagogiki Specjalnej i Andrzej Wojciechowski został mianowany jej kierownikiem. Od tego czasu codzienne i systematyczne zajęcia terapeutyczne w Pracowni prowadzili etatowi pracownicy, natomiast studenci mieli możliwość odbywania praktyk.

W 1991 roku, w związku z Ustawą o Rehabilitacji i Zatrudnieniu Osób Niepełnosprawnych, po raz pierwszy w Polsce zaistniały możliwości tworzenia państwowych placówek wsparcia osób dotkniętych problemami rozwojowymi. Wtedy to w środowisku Pracowni utworzone zostały dwa warsztaty terapii zajęciowej. Pracownia zaś nadal była

dostępna dla osób najsłabszych, które z racji stanu zdrowia i stopnia niesprawności, nie mogły sprostać kryteriom terapii w warsztatach terapii.

W tym też czasie Andrzej Wojciechowski jako profesor i kierownik Zakładu Pedagogiki Specjalnej Instytutu Pedagogiki UMK, razem z zespołem Pracowni, opracował koncepcję Domu dla osieroconych osób z niepełnosprawnością, bowiem z doświadczeń Pracowni wynikało, że podstawową troską rodziców jest myślenie o przyszłości ich niesprawnych dzieci. Koncepcja Domu odpowiadała na ten lęk o przyszłość i z wielkim trudem, dzięki ogromnemu zaangażowaniu profesora, została zrealizowana.

W 2002 roku w środowisku związanym z Pracownią powstało Katolickie Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych Diecezji Toruńskiej im. Wandy Szuman, którego prezesem został Andrzej Wojciechowski. Po koniecznych reorganizacjach Stowarzyszenie prowadzi obecnie Środowiskowy Dom Samopomocy „Pracownia Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych” i Świetlicę Terapeutyczną. Te dwie placówki wsparcia są żywym pomnikiem Wandy Szuman, obecnie Honorowej Obywatelki Torunia. Wieloletnie doświadczenia terapii w Pracowni wypowiedane są także w formie cyklicznych sesji naukowych i wydawnictw.

Profesor zachęca, inspirowanie do dzielenia się doświadczeniem, wspierania i bliskiego bycia z osobami z niepełnosprawnościami. Ta wielopłaszczyznowa praca na rzecz najbardziej potrzebujących zasługuje na uhonorowanie Andrzeja Wojciechowskiego przez Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego Odznaką Honorową za Zasługi dla Województwa Kujawsko-Pomorskiego.